

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/668/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212204613
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4212204613.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľa: Stredná odborná škola - Szakközépiskola, Kravany nad Dunajom, Dunajský rad 138, IČO: 00 159 042, zast. JUDr. Andreou Koczkás, advokátkou so sídlom v Komárne, Elektrárenská 3, proti odporcovi: Y. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., W. XXX, zast. Advokátskou spoločnosťou, s. r. o., JUDr. Tatiana Timoranská so sídlom v Nových Zámkoch, Podzámska 32, o zaplatenie 1.948,60 eura s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 16. mája 2014 č. k. 6C/40/2013-236, taktó

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.948,60 eura a úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.948 eur od 01. 02. 2012 do zaplatenia a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume 1.337,58 eura a to do rúk právnej zástupkyne navrhovateľa JUDr. Andrey Koczkás so sídlom Komárno, Elektrárenská 3 a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 3, § 489, § 712 písm. c), ods. 1, 3, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a na základe vykonaného dokazovania zistil, že návrh navrhovateľa je v plnom rozsahu dôvodný. Súd mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 6C/188/1998-52 zo dňa 15. 01. 1999 súd privolil navrhovateľovi vypovedať odporcovi nájom predmetného bytu a určil, že nájomný pomer odporcu k predmetnému bytu zaniká uplynutím trojmesačnej výpovednej lehoty, ktorá začína plynúť 1. dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku. Zároveň uvedeným rozsudkom uložil odporcovi povinnosť predmetný byt vypratať do 30 dní po zabezpečení náhradného bytu. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/116/1999-101, pričom zo spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9C/237/2006 vyplýva, že návrh navrhovateľa zo dňa 25. 09. 2006 o určenie povinnosti vypratať byt bez nároku na zabezpečenie nároku náhradného bytu bol rozsudkom č. k. 9C/237/2006-92 zo dňa 19. 03. 2007 zamietnutý a tento rozsudok bol odvolacím súdom - Krajským súdom v Nitre č. k. 8Co/113/2007-114 potvrdený. Teda navrhovateľ bol predmetný byt povinný vypratať až po zabezpečení náhradného bytu. Bolo preukázané, že odporca pred podaním návrhu nikdy neoznámil navrhovateľovi, že predmetný byt mieni vypratať, že ho chce odovzdať k dispozícii navrhovateľovi, ani mu neoznámil, že predmetný byt nechce užívať. Jeho obrana spočívala len v tom, že tvrdil, že predmetný byt nie je užívaniaschopný, že má závady, avšak sa nedomáhal uplatnenia zľavy za užívanie predmetného bytu. Z vyššie uvedených spisov bolo preukázané, že od roku 2008, resp. od roku 2006, odporca, ani jeho manželka predmetný byt fakticky neužívali, a ak ho užívali, tak

len sporadicky. Z dokladov pripojených k návrhu je zrejmé, že odporca mal platiť úhradu za užívanie bytu mesačne v sume 49,13 eura v roku 2009 a také isté nájomné mal platiť v prvom polroku roku 2010, pričom od júla 2010 do januára 2012 malo byť platené nájomné v sume 102,83 eura mesačne, a teda žalovaná suma 1.948,60 eura pozostáva zo sumy neuhradeného akoby nájomného v sume 1.941,89 eura a zo sumy za čerpanie technologickej a odpadovej vody v roku 2010 v sume 6,71 eura. Súd mal za preukázané, že výška nájomného vychádzala zo Zásad hospodárenia s majetkom NSK zo dňa 19. 04. 2010, ako to vyplýva z príloh pripojených k návrhu na začatie konania na čl. 19 a čl. 20 spisu, z ktorých vyplýva, že nájomné v období od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2010 predstavovalo výšku 49,13 eura a nájomné za obdobie od júla 2010 do 31. 12. 2011 predstavovalo sumu 102,83 eura. Konajúci súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že v danom prípade medzi účastníkmi vznikol vzťah obdobný nájomnému vzťahu, keďže odporca mal v zmysle rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 6C/188/1998 právo byť užívateľ a byť vypratať až po zabezpečení náhradného bytu navrhovateľom, a teda mu vznikla povinnosť za predmetný byt platiť úhradu v tej istej výške ako nájomné, pričom tento osobitný právny vzťah medzi účastníkmi bol založený vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 6C/188/1998, a ak teda odporca mal právo predmetný byt užívať, mal následne povinnosť platiť za primerané úhrady vo výške nájomného. Súd sa teda stotožnil s tvrdením právnej zástupkyne navrhovateľa, že v danom prípade ide o záväzkový vzťah medzi pôvodným prenajímateľom a nájomcom, založený rozhodnutím príslušného súdu, ktorý zaniká až zabezpečením náhradného bytu pre odporcu zo strany navrhovateľa. Zo záväzkového vzťahu medzi účastníkmi teda vyplýva, že odporca ako oprávnený užívateľ predmetného bytu je povinný platiť úhrady za užívanie bytu obdobne ako nájomca, bez ohľadu na to, či predmetný byt fakticky užíva, resp. neužíva. Ak odporca tento záväzkový vzťah chcel ukončiť, mohol oznámiť navrhovateľovi, že predmetný byt nechce užívať, resp. neužíva, resp. nechce užívať, a že netrvá na zabezpečení bytovej náhrady. Konajúci súd poukázal na to, že práve pomery na strane odporcu boli také, že súd aj v konaní na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9C/237/2006 návrh zamietol, a teda mu umožnil byť ďalej užívať až do zabezpečenia náhradného bytu, pričom tento byt mu doposiaľ nebol zabezpečený. Odporca ako užívateľ predmetného bytu mohol byť naďalej užívať a mohol sa domáhať práva na zľavu za užívanie bytu, čo však neučinil. Z uvedených dôvodov preto súd s poukazom na ustanovenie § 489 Občianskeho zákonníka návrhu vyhovel. Súd okrem istiny priznal navrhovateľovi aj príslušenstvo pohľadávky a to úroky z omeškania, pričom o výške úrokov z omeškania rozhodol podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, pričom základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 01. 12. 2012 predstavovala 1%, a teda úrok z omeškania predstavuje 9%. Uvedené príslušenstvo súd priznal podľa ustanovenia § 517 ods. 2 a § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý úspech vo veci nemal. Preto súd priznal úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku, pričom trovy konania celkom v sume 1.337,58 eura pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku v sume 116,50 eura a trov právneho zastúpenia v sume 1.221,08 eura, pričom úkony právnej služby pozostávajú z 2 úkonov právnej služby v r. 2012 po 81,33 eura s tým, že ku každému úkonu právnej služby náležal režijný paušál 7,63 eura, zo 6 úkonov právnej služby v roku 2013 po 81,33 eura s tým, že ku každému úkonu právnej služby náležal režijný paušál 7,81 eura, z 2 úkonov právnej služby v roku 2014 po 81,33 eura s tým, že ku každému úkonu právnej služby náležal režijný paušál 8,04 eura a z 1 úkonu právnej služby v roku 2014 v sume 20,33 eura s tým, že k tomuto úkonu právnej služby náležal režijný paušál 8,04 eura. Trovy právneho zastúpenia za úkony právnej služby, vrátane režijného paušálu, teda predstavujú celkom sumu 919,87 eura. V rámci trov právneho zastúpenia súd priznal navrhovateľovi tiež náhradu za čas strávený na ceste v sume 184,48 eura a to za účasť na pojednávaníach v dňoch 23. 04. 2013, 04. 06. 2013, 24. 10. 2013, 06. 12. 2013, 24. 01. 2014, 07. 03. 2014 a 25. 04. 2014, pričom v roku 2013 išlo o 8 začatých polhodín po 13,01 eura a v roku 2014 išlo o 6 začatých polhodín po 13,40 eura na ceste Komárno - Nové Zámky a späť. Súd tiež priznal navrhovateľovi náhradu cestovného, t.j. náhradu za spotrebované pohonné hmoty celkom v sume 39,87 eura na ceste Komárno - Nové Zámky a späť v dňoch vyššie uvedených pojednávaní, za použitie motorového vozidla zn. Suzuki SX4, EČV: KN XXX CL pri cene paliva v dňoch uvedených pojednávaní v sume 1,479, 1,748, 1,458, 1,440, 1,449, 1,433 a 1,443 eura za liter pri spotrebe 5,5 l/100 km, pričom jedna cesta tam a späť predstavuje 60 km. Súd taktiež priznal navrhovateľovi v rámci cestovného i náhradu za opotrebenie vozidla v sume 76,86 eura za účasť na vyššie uvedených pojednávaníach (60 km x 7 x 0,183 eura). Uvedené trovy právneho zastúpenia súd priznal navrhovateľovi podľa § 10 odsek 1, § 14 odsek 1 písmeno a), c), d), § 16 odsek 3,

odsek 4, § 17 odsek 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinné do 30. 06. 2013 a tiež podľa § 10 odsek 1, § 13a odsek 1 písmeno d) odsek 4, § 16 odsek 3, odsek 4, § 17 odsek 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinné od 01. 07. 2013.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odporca odvolanie, odôvodniac ho tým, že súd prvého stupňa vec nesprávne posúdil po právnej stránke a rozsudok súdu prvého stupňa nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Odporca v priebehu konania namietal, že nájomný vzťah medzi ním a navrhovateľom zanikol, a teda nie je povinný platiť nájomné a služby spojené s užívaním bytu v takej špecifikácii, ako sa navrhovateľ domáha. Namietal, že navrhovateľ sa môže vzhľadom na uvedené domáhať prípadnej náhrady za užívanie len voči tomu, kto v skutočnosti byt, ktorého sa predmetné poplatky týkajú, v rozhodujúcom období užíval. Odporca má preukázané, že niekoľko rokov predmetný byt on neužíva, čo vyplýva okrem svedeckých výpovedí aj z faktúr za odber elektrickej energie, v ktorých je nepatrná spotreba. Je pravdou, že v byte sa nachádzali nejaké predmety, tieto však nepatrili odporcovi, keď v určitom období sa v byte zdržiaval jeho dospelý syn s rodinou. V byte mala veci aj jeho manželka, s ktorou je už v súčasnosti rozvedený. Poukazoval tiež na obsah spisu sp. zn. 6C/188/1998 Okresného súdu v Komárne a sp. zn. 9C/237/1996 Okresného súdu Nové Zámky, v ktorom sa nachádzajú listinné dôkazy o reklamácii väd v byte, pričom niektoré reklamácie súdu aj predložil. Namietal, že hoci v minulosti odišiel z bytu z dôvodov starostlivosti o svojich svokrovcov, do bytu sa vrátiť a tento byt užívať nemohol pre závady, ktoré sa prejavovali hlavne v elektrickom vedení a pre ktoré bolo užívanie bytu nebezpečné. Z revíznej správy vyplýva, že pred jej vyhotovením bolo potrebné odstrániť závady v byte a celkovo z jej obsahu je zrejmé, že bolo potrebné vykonať opravu elektroinštalácie v byte. Odporca preto nemohol byť užívať z objektívnych dôvodov, pričom nebolo namieste ani reklamovať vady v byte postupom podľa ustanovení o nájme bytu, keďže sa nejednalo už o nájomný vzťah. On byt v rozhodujúcom období neužíval a nie je povinný náhradu za užívanie platiť. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrh zamietnuť.

Navrhovateľ k odvolaniu odporcu uviedol, že sa pridrižiava doterajších písomných a ústnych vyjadrení, a najmä stanoviska a argumentov vyjadrených v záverečnej reči na pojednávaní dňa 25. 04. 2014.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednania na nariadenom odvolacom pojednávaní podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné, súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplata sumy 1.948,60 eura s poplatkom z omeškania vo výške 0,5 promile za deň od 01. 02. 2012 zo sumy 1.948,60 eura až do zaplata titulu platieb za užívanie bytu za obdobie od 01. 01. 2009 do 31. 01. 2012 (nájomné 1.941,89 eura + 6,71 eura za technologickú vodu a čerpanie odpadovej vody). V priebehu konania navrhovateľ žiadal pripustiť zmenu návrhu, ktorou sa domáhal od odporcu zaplata sumy 1.948,60 eura s úrokom z omeškania 9% ročne od 01. 02. 2012 až do zaplata a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Súd prvého stupňa na pojednávaní dňa 25. 10. 2013 uznesením zmenu návrhu pripustil.

Uvedenej pohľadávky sa navrhovateľ domáhal od odporcu z dôvodu, že po tom, ako súd privoliil navrhovateľovi vypovedať odporcovi nájom predmetného bytu a určil, že nájomný pomer odporcu k predmetnému bytu zaniká uplynutím trojmesačnej výpovednej lehoty, ktorá začína plynúť 1. dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku a zároveň uložil odporcovi povinnosť predmetný byt vypratať do 30 dní po zabezpečení náhradného bytu (rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 6C/188/1998-52 zo dňa 15. 01. 1999, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/116/1999-101), odporca predmetný byt navrhovateľovi neodovzdal a za obdobie od 01. 01. 2009 do 31. 01. 2012 navrhovateľovi nezaplatil žalovanú sumu 1.948,60 eura pozostávajúcu zo sumy 1.941,89 eura ako náhrady za užívanie bytu a sumy 6,71 eura za technologickú vodu a čerpanie odpadovej vody.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Súd prvého stupňa v danej veci riadne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 219 ods. 2 OSP odkazuje. Odvolací súd k odvolaniu odporcu a k veci samej dodáva, že súd prvého stupňa vec správne právne posúdil, keď na danú vec aplikoval ustanovenie § 489 Občianskeho zákonníka, pretože právny vzťah založený právom bývania, ako je tomu aj v tomto prípade, je záväzkovým vzťahom (§ 488 Občianskeho zákonníka) a to vzťahom, ktorý nielen svojím vznikom (§ 489 Občianskeho zákonníka), ale aj obsahom (vo svojich právach a povinnostiach) priamo nadväzuje na zaniknutý nájomný vzťah k bytu a s ním bezprostredne súvisí. Účelom tohto právneho vzťahu medzi doterajším prenajímateľom a doterajším nájomcom, ktorý nie je povinný vystať sa z bytu a byť vypratať, kým nie je pre neho zabezpečená zodpovedajúca bytová náhrada, je naplnenie ochrany nájomného bytu. Pri práve bývania ide o právny vzťah, ktorý je časovo ohraničený, pričom jeho dĺžku ovplyvňuje predovšetkým prenajímateľ, ktorý má zabezpečiť pre nájomcu náhradné bývanie. Nejde pritom o vzťah bezodplatný, bývalý nájomca má povinnosť platiť náhradu za užívanie bytu (analogicky ako nájomca nájomné), pričom výška tohto plnenia zodpovedá nájomnému, ako bolo dohodnuté počas trvania nájomného vzťahu. Pokiaľ sa teda navrhovateľ podaným návrhom domáhal náhrady za užívanie bytu vo výške zodpovedajúcej nájomnému (1.941,89 eura) a nedoplatku za služby spojené s užívaním bytu - technologická voda a čerpanie odpadovej vody (6,71 eura), jeho nárok je dôvodný a to napriek tomu, že svoj nárok v návrhu uvádzal ako nájomné, pretože právnym posúdením veci účastníkom konania súd nie je viazaný. Pre posúdenie veci bolo tiež potrebné sa zaoberať argumentáciou odporcu, a teda, či je podstatné, či v rozhodnom období v byte býval a či napriek tomu, že poukazoval na vady v byte, mal povinnosť žalovanú sumu zaplatiť. Pokiaľ ide o trvanie právneho vzťahu založeného právom bývania, k zániku tohto práva by mohlo dôjsť z dôvodov, z akých môže dôjsť k zániku záväzku. Zánik tohto právneho vzťahu však ani jeden z účastníkov netvrdil, a keďže odporca ani neuvádzal, že by predmetný byt navrhovateľovi odovzdal, preto je to, či odporca v predmetnom byte býval, pre posúdenie danej veci irelevantné. Podstatné nie je ani to, či má odporca v predmetnom byte veci, pretože pokiaľ byt navrhovateľovi neodovzdal, stále má možnosť v ňom bývať alebo mať nejaké veci. K tvrdeniu odporcu v odvolaní, že v byte sa nachádzali nejaké predmety, ktoré však nepatrili odporcovi, ale jeho synovi s rodinou, ktorý v byte určitú dobu býval a tiež jeho manželke, s ktorou je už v súčasnosti rozvedený, odvolací súd uvádza, že tieto jeho tvrdenia sa zdajú byť účelové, keď odporca pri výsluchu na pojednávaní dňa 25. 10. 2013 uviedol, že v byte má nejaké šaty a pár kusov nábytku. Pre posúdenie veci je to však, vzhľadom k tomu, že byt navrhovateľovi neodovzdal, nepodstatné. K argumentácii odporcu, že byt nemohol užívať z objektívnych dôvodov, pričom niektoré reklamácie súdu aj predložil, avšak nebol dôvod na reklamovanie väd v byte postupom podľa ustanovení o nájme bytu, odvolací súd uvádza, že z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplýva, že odporca vo viacerých podaniach poukazoval na vady bytu, avšak keďže si neuplatnil právo na zľavu alebo odpustenie platby za bývanie, čo ani netvrdil (analogicky podľa ustanovení o nájme bytu, pretože ide o záväzkový vzťah, odvodený a nadväzujúci na nájomný vzťah k bytu), bolo jeho povinnosťou platiť za predmetný byt v rozhodnom období náhrady za užívanie bytu vo výške uplatnenej navrhovateľom. Keďže tak neurobil, návrh navrhovateľa na zaplatenie týchto platieb od odporcu bol dôvodný. Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa návrhu navrhovateľa vyhovel, odvolací súd jeho rozhodnutie v celom rozsahu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože ich priznať nežiadal.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.